

Reservefond, som nu ogsaa er forsvunden; ved Kongeriget's Reservefond har man altid kunnet i megen Detail gaae efter, hvad det var for Obligationer, der vare anskaffede, og hvilke Omsætninger der havde fundet Sted for Fondens Midler. Ligesaa sikkert som det er, at Finansministeren maa have fri Haand og ikke være bunden med Hensyn til de Dispositioner, som han anseer det for hensigtsmæssigt og gavnligt for Statskassens Lærv. at foretage, ligesaa sikkert er det paa den anden Side, at der, naar nogle Aar ere gaaede, maa til Gavn saavel for Finansbestyrelsen som for Repræsentationen kunne forelægges fuldstændige Oplysninger om disse Dispositioner, saa at man nødtvungen kan faae at see, hvad det er, der er skeet.

Formanden: Naar det ærede Medlem savnede en eller anden Bog, som kunde være i Reolen, saa ligger det selvfølgelig deri, at et eller andet Medlem har taget den til sin Benyttelse; dette er Noget, som Formanden ikke seer sig istand til at forhindre.

Andræ: Jeg vil blot bemærke, at dette vistnok er en Misforstaaelse; thi saavidt jeg veed, ere Statsregnskaberne slet ikke opstillede i Reolen.

Formanden: Jeg sagde udtrykkeligt: en eller anden Bog, som kunde være der.

Fischer: Dersom vi fulgte den Opfordring, som det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn (Bloug) har rettet til os om at udstemme Indstillingen under Nr. 10, hvad vilde saa Følgen deraf blive? Jeg vil et Dieblit antage, at det andet Thing dernæst vedtog Beslutningerne, saaledes som de her vare komne til at lyde. Det vilde altsaa sige, at der slet ikke var taget nogen Beslutning angaaende de 16,000 Rbd., som ere omhandlede i Indstillingen under Nr. 10. Følgen vilde altsaa blive slet ingen; Sagen vilde komme til at staae

uden, uden at der endog blot var en Udtalelse derom tilstede fra Rigsdagens Side. Men deraf kan jeg ikke see, at der kunde komme Noget ud. Det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn meente vel, at der ikke var Noget iveien for, at Finansministeren krævede vedkommende tidligere Krigsminister for Besøbet. Men dette forudsætter dog i alt Fald, at Finansministeren vil gjøre det. Et saadant Tilfælde har imidlertid ikke hidtil foreligget, og jeg tillader mig at troe, at det ikke letteligt vil komme til at foreligge. Der har været langt mere bestemte Beslutninger af Rigsdagen end den, der vilde ligge deri, at der aldeles manglede Beslutning om et Punkt, uden at dette dog har ledet til noget Resultat. Der har været besluttet af Rigsdagen, at en vis Udgift ikke kunde passere, men Spørgsmaalet om den blev da staaende hen i længere Tid og endte tilsidst med, at Rigsdagen gav Efterbevilling paa Besøbet. Der var dengang Spørgsmaal om, hvad der videre skulde gjøres, og det eneste Svar, som man dengang gav, der kunde lede til noget Resultat, var det, at man skulde anlægge en Rigsretssag. Jeg kan ikke see, at den Mening er vigtig, som udtaltes af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ), at det just skulde have sine Fordele, at en Beslutning af den Natur som den, hvorom der her er Tale, kom til at foreligge, inden der besluttedes en Rigsretsstiltale. Det forekommer mig tværtimod, at Beslutninger af den Art, som dette Thing har deeltaget i, ville præjudicere Dommen under den eventuelle Rigsretsstiltale. Har Rigsdagen besluttet, at det skal passere, at den og den Udgift er afholdt, saa er der jo allerede truffet en Afgjørelse fra Rigsdagens Side. Derimod vil der selvfølgelig, dersom Indstillingen under Nr. 10 efter det Forslag, som det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn har fremsat, udvoteres, ganske vist Intet være præjudiceret. Jeg tror, at det ærede 8de kongevalgte Medlem vil indrømme, at det efter hans Betragtning vilde være langt heldigere, om man ikke udtalte sig